

Vergaderjaar 1992-1993

22 724

Wijziging van de Brandweerwet 1985 (Stb. 87), in verband met de overheveling van de bijdragen aan de provincies ter vergoeding van de kosten van de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden en de voorbereiding daarop naar het Provinciefonds

Nr. 6

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 11 december 1992

Met belangstelling heb ik kennis genomen van het verslag waaruit blijkt dat de VVD-fractie moeite heeft met de strekking van het wetsvoorstel. Deze fractie acht rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden en de voorbereiding daarop van een dusdanig belang dat de rijksverantwoordelijkheid in financieel opzicht tot uitdrukking dient te worden gebracht door middel van een permanente doeluitkering. Als argumenten voert zij hiervoor allereerst aan dat oorlog als voorbeeld van een buitengewone omstandigheid geen aangelegenheid is van twaalf afzonderlijke provincies, maar van het Koninkrijk der Nederlanden. Bovendien is zij van mening dat indien onderhavige Rijksbijdragen naar het Provinciefonds worden overgeheveld, controle op de besteding daarvan verdwijnt en dat het gevaar aanwezig is dat de gelden bestemd voor de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden en de voorbereiding daarop, licht gebruikt kunnen worden voor andere doeleinden. Tegen de achtergrond van deze argumenten heeft de VVD-fractie mij gevraagd de decentralisatie van de bijdragen aan de provincies te heroverwegen en toe te lichten op welke wijze de uitvoering van de taakuitoefening met betrekking tot de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden alsmede de voorbereiding daarop gewaarborgd is na overheveling van die bijdragen naar het Provinciefonds. Zij vroeg tevens op welke manier en in hoeverre de voorbereiding van rampenbestrijding in de diverse provincies gevorderd is.

De afgelopen jaren is het onderwerp rampenbestrijding en de voorbereiding daarop ook door de provincies, uiteraard voor zover het tot hun verantwoordelijkheid behoorde, ten volle ter hand genomen en heeft dit onderwerp ook na de afronding van het project reorganisatie rampenbestrijding hun aandacht behouden. Zo zijn alle provincies in het bezit van een provinciaal coördinatieplan en vervullen zij een stimulerende rol richting gemeenten waar het betreft het wegwerken van de achterstand in de totstandkoming van actuele rampenplannen en rampbestrijdingsplannen. Mede door de provincies wordt gewerkt aan het verkrijgen van inzicht in de risico's die de Nederlandse samenleving bedreigen en in de omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot het ontstaan van rampen. Daarnaast zijn op provinciaal niveau de nodige organisatorische

en materiële voorzieningen totstandgekomen en wordt ook thans gewerkt aan een aantal voorzieningen die van belang zijn met het oog op een goede rampenbestrijding. Zo zijn de provinciale rampenstaven voorbereid op de uitoefening van de bevoegdheden door de Commissaris van de Koningin bij rampen van meer dan plaatselijke betekenis.

Vergoeding van de kosten die de provincies in het kader van de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden maken, door middel van een specifieke uitkering werd destijds noodzakelijk geacht vanwege de toen bestaande ongelijkheid in het voorzieningenpatroon op provinciaal niveau (zie kamerstukken II 1983/84, 16 695, nr. 12, blz. 23-24 en Handelingen II 1984/85, blz. 184-185). Mede als gevolg van de verstrekking van de financiële middelen door het Rijk hebben de provincies inmiddels echter voldoende voorzieningen getroffen om haar taken in het kader van de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden te kunnen vervullen. Er is dus een goede basis gelegd voor continuering van de taakvervulling door de provincies op het huidige niveau, welk niveau bovendien in vergelijking met de situatie vóór de inwerkingtreding van de Brandweerwet 1985 (Stb. 87) en de Rampenwet (Stb. 1985, 88) voor alle provincies zoveel mogelijk gelijk is geworden. In het licht van deze ontwikkelingen is een einde gekomen aan de noodzaak van de onderhavige specifieke uitkering.

Tot slot hebben de leden van de VVD-fractie gevraagd een uiteenzetting te geven over de samenhang tussen de voorgestelde overheveling van 's-Rijks bijdragen naar het Provinciefonds en de met ingang van 1 januari 1995 voorgenomen overheveling van de gelden, bestemd voor de regionale brandweren, naar het Gemeentefonds.

In het kader van de zogenaamde decentralisatie-impuls is het bestaansrecht van de specifieke uitkeringen op het terrein van de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden en de voorbereiding daarop aan een beschouwing onderworpen. Dit heeft ertoe geleid dat het kabinet heeft besloten dat de bijdragen aan de provincies zo spoedig mogelijk worden overgeheveld naar het Provinciefonds en dat de vergoedingen aan de regionale brandweren en organisaties in het kader van de geneeskundige hulpverlening, in afwachting van overheveling met ingang van genoemde datum naar het Gemeentefonds, zullen worden gebundeld tot één brede doeluitkering. Overheveling van deze gelden naar het Gemeentefonds kan eerst plaatsvinden nadat de rampenbestrijdingsorganisatie, met name waar het het geneeskundig deel daarvan betreft, op decentraal niveau tot vollere wasdom zal zijn gekomen. De tussenstap van een brede doeluitkering is eveneens noodzakelijk omdat mede op basis van opgedane ervaring in de interimfase een instrumentarium ontwikkeld zal moeten worden om, na overheveling naar het Gemeentefonds, de verantwoordelijkheid die het Rijk draagt voor de rampenbestrijding, in voldoende mate inhoud te kunnen blijven geven en derhalve te waarborgen dat de rampenbestrijdingsorganisatie op een voldoende peil blijft. Een dergelijk stringent instrumentarium in de richting van de provincies is niet wenselijk omdat de rol van de provincie bij de rampenbestrijding een andere is dan die van de regionale brandweren en de geneeskundige organisaties. De regionale brandweren en de geneeskundige organisaties vormen immers de kern in de organisatorische opzet van de rampenbestrijding, terwijl de rol van de provincie in dat kader is gericht op onder meer beïnvloeding op afstand, toezien en knopen doorhakken bij rampen van meer dan plaatselijke betekenis.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales